

Δεινός, φαίνεται, επικρατεῖ λιμός ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ, ἀφ' οὗ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας ἀναγινώσκουμεν ἐκθέσεις περὶ τῆς ἐκεῖ ἐπελθούσης σιτοδείας καὶ παρακινέσεις, ὅπως ὡς τάχιστα οἱ δυνάμενοι προσέλθωσιν ἐπικουροὶ τῶν πασχόντων κατοίκων. Τὴν μεγίστην δὲ καταστροφὴν ὑπέστη ἡ ἐπαρχία τῶν Ἀδάνων, ἥς ὁ πληθυσμὸς ὑφίσταται τὰ πάνδεινα ὡς ἐκ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄрту. Εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐν Κων/πόλει ἐδρευούσης ἀμερικανικῆς ἐταιρίας ἐστάλη γράμμα ὑπὸ τινος κυρίου Μοντγκομερύ, ἐν ᾧ λέγεται ὅτι εἰς ἀπόστασιν 20 μιλίων περίε τῶν Ἀδάνων οὐδεὶς ὑπάρχει ἀγρὸς καὶ ὅτι ἡ ἀνομβρία καὶ ξηρασία κατέστρεψε πᾶν εἶδος δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀπεξήρανε καὶ αὐτὴν τὴν χλόην τῶν λειμῶνων. Ὡς ἐκ τούτου μέγα μέρος τῶν κτηνῶν κατεστράφη, τὰ δ' ὀλίγα ἐπιζήσαντα μετενέχθησαν πρὸς τὰ ὀρεῖνὰ μέρη. Ἀλλὰ καὶ ἡ συγκομιδὴ τοῦ βάρβακος, ἀποτελοῦσα τὸ κυριώτερον τῆς ἐπαρχίας προῖον καὶ ἀποφέρουσα ἐτήσιον εἰσόδημα ἄνω τῶν 800,000 τουρκικῶν λιρῶν, τέλεον σχεδὸν ἐξεμνησθένη. Τὰ τρόφιμα ἐξηντήθησαν, ἐξηντήθη δὲ καὶ τὸ χρῆμα καὶ ἐπομένως οὔτε ἐργασία ὑπάρχει, οὔτε ἄλλη τις ἐνασχόλησις διὰ τοὺς πεινῶντας. Ὑπὲρ τὰς 100,000 ἐργατῶν, ἀσχολουμένων ἄλλοτε εἰς τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν καὶ τοῦ βάρβακος, στεροῦνται ἐργασίας, τὰ αὐτὰ δὲ πάσχει καὶ ὁ λοιπὸς πληθυσμὸς. Ὅποση δὲ ἐνδεῖα ἐπικρατεῖ, δύναται τις νὰ φαντασθῇ μανθάνων, ὅτι τὰ ὀκτὼ δέκατα τῶν κατοίκων ἀποτελοῦνται ἐξ ἐργατῶν ἀποζώντων ἐκ τῆς καθημερινῆς τῶν ἐργασίας. Εὐτυχῶς τὴν φορὰν ταύτην ἡ Ὑψηλὴ Πύλη πρώτη ἔσπευσε πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ὑπάρχοντων τῆς καί, ὡς μανθάνομεν, ἐξαπέστειλεν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ὅπως ἐξακριβώσῃ τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς καὶ παράσχω βοήθειαν εἰς τοὺς πρωτίστως ἔχοντας αὐτῆς ἀνάγκην.

Ἔτος μόλις παρήλθεν ἀφ' ὅτου ἔ αὐτοῦ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος ἔγινε θύμα — ἀνεξήγητου μυστηρίου, καὶ ἰδοὺ ἡ παραφροσύνη ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ἀφανείας εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ τὴν ἄλλοτε περιβλεπτομένην μνηστὴν αὐτοῦ, τὴν πριγκίπισσαν Σοφίαν, δούκισσαν Ἀλεσῶν. Μυθιστορικὸς ὑπῆρξεν ὁ πρότερον βίος τῆς γυναικὸς ταύτης, πλήρεις αἰνιγματώδους μυστηρίου αἱ διατριβαὶ αὐτῆς καὶ ἀπαισία διὰ τὸν βασιλικὸν καὶ υπερήφανον οἶκον τῶν Βιττελσβάχων ἡ μνηστευσις τῆς πρὸς τὴν ἀξιολύπητον ἐκείνην βαυαρὸν ἡγεμόνα. Περὶ τῆς ἀσθενείας αὐτῆς διαδίδονται αἱ ἐξῆς φήμει: Ἀπὸ τινων ἐβδομαδῶν διέτριβεν ἐν Μερὰν τῆς Τυρολίας ὁ δούξ Ἀλεσῶν μετὰ τῆς σύζυγος καὶ τῆς θυγατρὸς του. Κατὰ τὸ χρονικὸν δὲ τοῦτο διάστημα προσεκάλεσε μὴ τῶν ἡμερῶν τέσσαρας ἱατροὺς, ἐν οἷς καὶ τὸν διάσημον καθηγητὴν τοῦ Μονάχου Τσεῖμσεν, εἰς συμβούλιον, μεθ' ὃ οὗτοι τὴν δούκισσαν σύζυγόν του ἐκήρυξαν ἀκατάληκτον. Τούτου γενομένου, ἀμέσως ἡ δούκισσα μετενέχθη εἰς τὸ ἐν Γράτς θεραπευτήριον τοῦ περιφανοῦς νευροπαθολόγου καὶ φρενολόγου Κράφτ-Εβριγγ. Τοῦ συμβάντος τούτου προηγήθησαν γεγονότα σκανδαλώδη καὶ λίαν διλυβερά. Ἡ σύζυγος τοῦ δουκὸς Ἀλεσῶν εἶνε βαυαρὶς πριγκίπισσα, θυγάτηρ τοῦ δουκὸς Μαξιμιλιανῶν καὶ ἀδελφὴ τῆς αυτοκρατορίας τῆς Αὐστρίας.

Ὡς δὲ εἶνε γνωστὸν, ἐπὶ τινι χρόνῳ ἤτο μεμνηστευμένη πρὸς Λουδοβίκον τὸν Β'. Ἀλλ' οἱ γάμοι δὲν εἶχον τελεσθῇ καὶ ὁ ἀρραβὼν ἐλύθη διὰ τοὺς αὐτοὺς ἀκριβῶς λόγους, δι' οὓς νῦν ἡ δούκισσα πρῶτον μετεφέρθη εἰς Μερὰν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ δουκὸς καὶ ἔπειτα, κατὰ συμβουλὴν τῶν ἱατρῶν, εἰς τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν θεραπευτήριον τοῦ Κράφτ-Εβριγγ. Τὸ παρελθὸν θέρος ἡ δούκισσα εἶχε προσβληθῇ ὑπὸ σοβαρᾶς ἀσθενείας, ἣν ἐπηκολούθησε πάθους τις τοῦ λαίμου ἀπαιτοῦσα μακροχρόνιον ἱατρικὴν ἐπιτήρησιν. Καθ' ὃν δὲ τότε χρόνον ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας διέτριβεν ἐν τινι χωρίῳ παρὰ τὰς ὄχθας τῆς λίμνης Στάρνμπεργ, καὶ ἡ δούκισσα ἐν ἐτέρῳ πλησιοχώρῳ ἐπαύλει, συνέβη εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τῆς αὐτῆς λίμνης τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο γεγονός, ὃ πνιγμὸς δηλαδὴ τοῦ αὐτοῦ Λουδοβίκου, τοῦ ἄλλοτε μνηστῆρος τῆς δουκίσσης. Ἡ γυνὴ αὕτη μετέβη κατόπιν ἐπὶ τινι χρόνῳ πρὸς ἀναψυχὴν εἰς Ράιχενχάλλ καὶ ἐνταῦθα ἔλαβε παρὰ τοῦ δουκὸς τὴν ἄδειαν νὰ μένῃ δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος ἐν τῷ ἀγαπητῷ

τῆς Μονάχου, οπου καὶ ἐνοικίασεν ἰδιωτικὸν οἶκημα ἐν τῇ Ludwigstrasse, ἐν ᾧ αὐτὸς ὁ δούξ ἀπῆλθεν εἰς Ἀγγλίαν μετὰ τοῦ δωδεκαετοῦς υἱοῦ του, ὅπως τὸν εἰσαγάγῃ εἰς τι τῶν ἐκεῖ ἐκπαιδευτηρίων. Ὁ δούξ διεχείμασεν ἐν Ἀγγλίᾳ, κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον τὸ ὄνομα τῆς δουκίσσης συχνάκις ἐμνημονεύετο μετὰ τοῦ ὀνόματος ἐγγάμου τινὸς ἱατροῦ, ἐν Μονάχῳ διατρίβοντος, θεραπεύοντος τὴν δούκισσαν καὶ ἀπολαύοντος πολλὴν φήμην καὶ ὑπόληψιν ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Μονάχου. Ἀλλ' εἰς τοὺς ἱατρικοὺς κύκλους ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου ἤτο προγεγραμμένος ὁ ἀσκληπιάδης οὗτος καὶ πᾶσα μετ' αὐτοῦ συνεργασία ὑπέκειτο ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὴν κοινὴν καταδίχην. Καὶ πραγματικῶς μετὰ πάροδον οὐ πολλοῦ χρόνου ἐπῆλθεν ἡ καταστροφή. Ἡ σύζυγος τοῦ ἱατροῦ, ἀπὸ μακροῦ τρέφουσα δικαίαν πρὸς τὸν ἀνδρά τῆς δυσπιστίαν, ἤνοιξε βίᾳ τὸ γραφεῖόν του καὶ εὗρεν ἐν αὐτῷ πολλὰς ἐνοχοποιητικὰς ἐπιστολάς τῆς δουκίσσης καὶ ἄλλων κυριῶν καὶ ἀμέσως ἐξήγησε τὸ διαζύγιον. Ὁ δούξ, μαθὼν τὰ γενόμενα, ἔσπευσε εἰς Μόναχον καὶ ἐντεῦθεν μεταβάς ἐπ' ὀλίγον εἰς Νίκαιαν, ἦλθεν εἰς Μερὰν, ὅπου ἐξακεί τὸ ἱατρικὸν του ἐπάγγελμα ὁ ἀδελφὸς τῆς δουκίσσης, δόκτωρ Κάρολος Θεόδωρος. Πρὸ μικροῦ ἡ αυτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας εἶχεν ἀφικθῇ ὅλος ἐξ ἀπροόπτου εἰς Μόναχον καὶ μετ' αὐτῆς αἱ λοιπαὶ τῆς δουκίσσης ἀδελφαί, ἡ πρώην βασίλισσα τῆς Νεαπόλεως ἐκ Παρισίων καὶ ἡ πριγκίπισσα Τοῦρν καὶ Τόξις, ὅπως σπεφθῶσι περὶ τοῦ πρακτέου ἐν οἰκογενειακῇ συμβουλῇ. Ἀλλ' ὅσα καὶ ἂν γίνωνται, ἡ σύζυγος τοῦ ἀσκληπιάδου δὴν Ζουὰν ἐπιμένει εἰς τὸ νὰ διεξαχθῇ ἡ περὶ διαζυγίου δίκη δημοσίᾳ. Ἄπανα ἡ κοινωνία τοῦ Μονάχου ἐταράχθη οὐκ ὀλίγον ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου καὶ ζυμῶς τὸ σχολιάζει, ἀλλ' οἱ ὀλίγοι ἐκείνοι, οἱ ὅσοι εἶνε μεμνημένοι εἰς τὸ μυστήριον τοῦτο καὶ γνωρίζουσι τὴν ἀλήθειαν, οἰκτεῖρουν ἀπὸ καρδίας τὸν ἀτυχῆ δούκα, ὅστις εὐκρινῶς ἀγαπᾷ τὴν σύζυγόν του, καὶ τὴν νεαρὰν θυγατέρα του, ἥτις ἅπαντα τὸν μέχρι τοῦδε βίον τῆς διήγαγεν ἐν ἀπομονώσει καὶ ἥς τόσον ἐνωρὶς τιτρώσκεται ἡ τρυφερὰ καρδίᾳ εἰς τὰ καίρια.

Τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Γαλλίας ἀπαρτίζεται ἐκ πέντε Ἀκαδημιῶν. Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία σκοπὸν ἔχει ν' ἀποκαθάρσῃ τὴν γλῶσσαν καὶ νὰ διατηρῇ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς, ἀποτελεῖται δὲ ἐκ μελῶν τεσσαράκοντα. Ἡ Ἀκαδημία des inscriptions et belles-lettres ἔχει ἐπίσης 40 μέλη, 8 ἐξωτερικοὺς ἐταίρους καὶ 50 ἀνταποκριτάς, ἀσχολεῖται δὲ κυρίως εἰς τὴν ἱστορίαν, τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐπιστήμας, τὰς γλώσσας τῆς κλασικῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ἐποχῆς, τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων. Ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν διαιρεῖται εἰς ἑνδεκα τμήματα (γεωμετρίαν, μηχανικὴν, ἀστρονομίαν, γεωγραφίαν καὶ θαλασσοπλοΐαν, γενικὴν φυσικὴν, χημείαν, ὀρυκτολογίαν, βοτανικὴν, οἰκονομίαν, ἀνατομίαν καὶ ζωολογίαν, ἱατρικὴν καὶ χειρουργικὴν) καὶ ἀριθμεῖ 63 μέλη, 8 ἐξωτερικοὺς ἐταίρους καὶ 100 ἀνταποκριτάς. Ἡ Ἀκαδημία τῶν ὥραιων Τεχνῶν ἔχει ἐπίσης 40 μέλη διανεμόμενα εἰς τέσσαρα τμήματα, 10 ἐξωτερικοὺς ἐταίρους καὶ ἀόριστον ἀριθμὸν ἀνταποκριτῶν. Ταύτης σκοπὸς καὶ μέλημα εἶνε κατὰ τοὺς ἀνταγωνισμοὺς ἐν τῇ ζωγραφικῇ, γλυπτικῇ, ἀρχιτεκτονικῇ, χαλκογραφικῇ καὶ ταῖς μουσικαῖς συνθέσεσιν αὐτῇ γὰ ὀρίξῃ τὰ βραβεῖα, νὰ συντάσῃ τὰ προγράμματα καὶ νὰ λειτουργῇ ὡς διατητῆς. Ἡ Ἀκαδημία τῶν ἠθικοπολιτικῶν ἐπιστημῶν τέλος ἀποτελεῖται ὁμοίως ἐκ τεσσαράκοντα μελῶν μετὰ ἐξ ἐξωτερικῶν ἐταίρων καὶ 45 ἀνταποκριτῶν καὶ διαιρεῖται εἰς 6 τμήματα (τὴν φιλοσοφίαν, τὴν ἠθικὴν, τὴν νομοθεσίαν, τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν καὶ στατιστικὴν, τὴν γενικὴν ἱστορίαν καὶ φιλοσοφίαν τῆς ἱστορίας, τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν μετὰ ταύτης συγχωνευομένην διοικητικὴν καὶ οἰκονομολογίαν). Ἐκάστη τῶν Ἀκαδημιῶν τούτων ἔχει ἓνα ἢ δύο ἰσοβίους γραμματεῖς καὶ ἐκτὸς τῶν συνήθων αὐτῆς ἐβδομαδιαίων συνεδριῶν συνέρχεται ἅπαξ τοῦ ἔτους εἰς μίαν καθολικὴν συνεδρίαν. Ἐκτὸς τούτου ἅπαναι αἱ διάφοροι αὗται Ἀκαδημίαι συναθροίζονται ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς ἐπίσημον γενικὴν συνεδρίαν. Ἐκαστος Ἀκαδημαϊκὸς λαμβάνει ἐτησίως ὡς ἀποζημίωσιν 1200 φράγκα, οἱ δὲ γραμματεῖς λαμβάνουσι μισθὸν ἐνιαυσίον 6 χιλιάδας φραγκῶν.